

Uchwała nr 67/VI/2020

Rady Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego

z dnia 22 czerwca 2020 roku

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) w związku z art. 179 ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018, poz. 1669 ze zmianami) oraz art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 ze zmianami) i § 62 ust. 1 pkt 1 Statutu Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rada Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Odmawia się nadania Dariuszowi Wilkowi stopnia naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Uzasadnienie

Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr Dariuszowi Wilkowi zostało wszczęte 18 kwietnia 2019 r. Dlatego na podstawie art. 179 ust. 3 ustawy z 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 ze zmianami) postępowanie to prowadzone jest na podstawie przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie obowiązujących do 30 września 2018 r. przepisów ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789, dalej jako „ustawa”) oraz wydanych do tej ustawy aktów wykonawczych. Zgodnie z art. 179 ust. 3 pkt 1 ustawy z 3 lipca 2018 r. nadanie stopnia po dniu 30 kwietnia 2019 r. następuje w dyscyplinie określonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 1818). Zgodnie z art. 178 ust. 1 pkt 1 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 85 ze zmianami) oraz § 62 ust. 1 pkt 1 Statutu Uniwersytetu Jagiellońskiego uprawnionym do nadania stopnia doktora habilitowanego jest Rada Dyscypliny Nauki prawne UJ.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopniu doktora,

stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Stosownie do treści art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części albo cykl publikacji powiązanych tematycznie. Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego określa § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165), natomiast kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej określa § 5 powołanego rozporządzenia.

W dniu 9.04.2020 r. Komisja habilitacyjna po zapoznaniu się z wnioskiem dr Dariusza Wilka o nadanie stopnia doktora habilitowanego, autoreferatem, dorobkiem naukowym, dokumentacją potwierdzającą wymagane aktywności oraz trzema recenzjami, w głosowaniu jawnym, większością 5 głosów „za” wobec 2 głosów „przeciw” stwierdziła, że aktywność naukowa dr Dariusza Wilka oraz wskazane przez niego główne osiągnięcie naukowe zatytułowane jako „*Identyfikacja śladów i materiałów nowoczesnymi metodami fizykochemii kryminalistycznej w procesie karnym*” nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej prawo i tym samym komisja wyraziła negatywną opinię w sprawie nadania dr Dariuszowi Wilkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Dr Dariusz Wilk wskazał jako główne osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy cykl 9 publikacji opublikowanych w latach 2014-2019 i zatytułowany przez Kandydata jako „*Identyfikacja śladów i materiałów nowoczesnymi metodami fizykochemii kryminalistycznej w procesie karnym*”. Na cykl ten składają się:

- monografia „*Nowoczesne metody fizykochemii kryminalistycznej w procesie karnym. Zagadnienia wybrane*”, wyd. JAK, Kraków 2018;

- artykuł „*Analysis of the elemental composition of glass fragments by LA-ICP_MS method. Part I. Optional conditions for micro-sampling of container glass for forensic purposes*”, Problems of Forensic Sciences (Wydawnictwo Instytutu Ekspertyz Sądowych) 2017 r., vol. 110, s 111-137; praca powstała we współautorstwie z E. Burską, z czego Habilitant wskazał jako swój udział procentowy w powstaniu publikacji na 90%;

- artykuł „*Analysis of the elemental composition of glass fragments by LA-ICP_MS method. Part II. Optional conditions for micro-sampling of container glass for forensic purposes*”, Problems of Forensic Sciences (wydawnictwo Instytutu Ekspertyz Sądowych) 2018 r., vol. 111, s. 5-30; praca powstała we współautorstwie z E. Burską, z czego Habilitant wskazał jako swój udział procentowy w powstaniu publikacji na 90%;

- artykuł „*Identyfikacja dzieł sztuki nowoczesnymi metodami fizykochemicznymi w procesie karnym*” (w:) M. Trzcíński, O. Jakubowski, *Przestępczość przeciwko dziedzictwu kulturowemu. Diagnoza, zapobieganie, zwalczanie*, wyd. Katedra Kryminalistyki WPAiE Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2016, s. 203 – 220;

- artykuł „*Analiza składu pierwiastkowego współczesnych farb malarskich metodą fluorescencji rentgenowskiej (XRF) dla celów dowodowych*” (w:) J. Wójcikiewicz, V. Kwiatkowska-Wójcikiewicz (red.) *Paradygmaty kryminalistyki*, wyd. UJ, Kraków 2016, s. 229-247

oraz publikacje w materiałach pokonferencyjnych:

- „*Reduction and prevention of art forgery by criminal law measures and forensic*” (w:) International Multidisciplinary Scientific Conferences on Social Sciences and Arts SGEM 2014. Conference Proceedings, Wyd. SGEM, Sofia 2014, vol. 1, s. 737-744;

- „*Archaeometric investigations of medieval stained Glass panels from Grodziec in Poland*” (w:) P. Tragowski, M. Walczak, P. Pouli (red.) *Lasers in the Conservation of Artworks XI. Proceedings of the International Conference LACONA XI*, Nicolaus Copernicus University Press, Toruń 2017, s. 263-277. Pozycja opracowana wspólnie z M. Kamińską, M. Walczak, E. Bulską, w której Habilitant oszacował swój wkład na 50%;

- „*Classification of blue and Black modern artists' paints for forensic purposes*” (w:) M. Loužecká, M. Španková, T. Lehocká (red.) *13th International Forensic Symposium. Book of Articles*, Institute of Forensic Science & Slovak Police Force, Bratislava 2017, s. 281-291;

- „*Forensic chemistry in criminal proceeding in Poland in views of experts*” (w:) 6th International Multidisciplinary Scientific Conference on Social Sciences and Arts SGEM 2019. Conference Proceedings, wyd. SGEM, Wiedeń 2019, vol. (1.1), s. 131-138.

Ponadto w dokumentacji dołączonej do wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego Kandydat zamieścił wykaz innych publikowanych przez niego prac naukowych. Oprócz wskazanego powyżej cyklu składającego się na główne dokonanie naukowe Kandydata na dorobek ten składa się 37 różnych publikacji.

W postępowaniu habilitacyjnym zostały złożone trzy recenzje sporządzone przez: prof. dr hab. Jerzego Kasprzaka, prof. dr hab. Emila Pływaczewskiego i dr hab. Macieja Trzcíńskiego, prof. UW.

Prof. dr hab. Emil Pływaczewski ocenił, że zarówno dorobek naukowy Habilitanta, jak i przedstawiona przez niego rozprawa habilitacyjna, nie spełniają wymogów, jakie kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego stawia przepis art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Recenzent

ten zwrócił uwagę na warstwę metodologiczną pracy przedstawionej pod ocenę jako główne osiągnięcie naukowe, która w jego przekonaniu nie spełnia podstawowych wymogów stawianych nie tylko rozprawom habilitacyjnym. Wskazał, że już na początku zwraca uwagę brak odrębnego rozdziału (paragrafu) metodologicznego. Większość treści o charakterze metodologicznym zawarta została w krótkim wstępie i w treści rozdziału V. Opisując wykorzystaną w omawianej monografii metodykę badawczą, Habilitant wskazał, iż polegała ona na analizie danych zastanych, jakościowych badaniach empirycznych, kwerendzie list biegłych sądowych oraz analizie formalno-dogmatycznej przepisów prawa karnego materialnego i procesowego. Analiza danych zastanych miała obejmować analizę literatury przedmiotu, wyniki przeprowadzonych wcześniej badań Habilitanta oraz dane statystyczne. W odniesieniu do badań empirycznych Habilitant informował, iż polegały one na analizie akt zakończonych spraw sądowych pod kątem udziału w nich biegłych sądowych. Jednakże, jak stwierdził prof. E. Pływaczewski, w treści monografii czytelnik nie może doszukać się informacji, które byłyby dopełnieniem owej sygnalizacji metodologicznej, tj. zaprezentowania przedmiotu, celu i zakresu badań, jak również ich organizacji i przebiegu. Wskazał dalej, że nie spełnia wymogów rzetelności metodologicznej analiza orzeczeń dostępnych na portalach prawniczych, łącznie z cytatami uzasadnień i finalnych rozstrzygnięć. Badania aktowe a badanie orzecznictwa to nie jest to samo. Badania dokumentów (w tym akt sądowych) są jedną z klasycznych, stosunkowo łatwą w realizacji metodą badań w obszarze nauk kryminologicznych. Recenzent podniósł również, że należałoby oczekiwać, iż w podsumowaniu monografii zostaną wyeksponowane odpowiedzi na postawione pytania lub zostanie dokonana ocena stopnia potwierdzenia lub odrzucenia hipotez badawczych. Natomiast Habilitant w zasadzie ograniczył się do przedstawienia wniosków z wybranych rozdziałów. W kontekście ewidentnego braku hipotez, zdaniem prof. E. Pływaczewskiego nie można stwierdzić, aby oceniana praca naukowa (badawcza) miała charakter eksploracyjny. Autor raczej wykazał się znajomością dotychczasowej literatury i badań pozostających w związku z tematyką monografii, ale zabrakło własnych, oryginalnych badań naukowych Habilitanta, które mogłyby dać asumpt do oceny nowatorskiego charakteru tych ostatnich. Przedstawiona ocena doprowadziła cytowanego recenzenta do wniosku, iż monografię należałoby zakwalifikować przede wszystkim i w dużej mierze jako sprawozdawczą, polegającą na zrelacjonowaniu wiedzy chemicznej (fizykochemicznej) oraz metod stosowanych w chemii. To skłania do konkluzji, że praca nie spełnia kryteriów rozprawy naukowej, lecz ma charakter podręcznika do chemii kryminalistycznej. Prof. Emil Pływaczewski także negatywnie ocenił pozostały dorobek naukowy Habilitanta w ramach osiągnięcia naukowego i zauważył, że struktura publikacji wykazanych w czterech zasadniczych grupach zagadnień prowadzi do wniosku, iż zdecydowanie dominują tu opracowania pozostające w obszarze chemii i fizykochemii. Zbyt mało jest natomiast publikacji, które można zakwalifikować do dziedziny prawa (w tym prawa

dowodowego). Trudno byłoby uznać, że stanowią one wystarczającą podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki prawne.

Prof. dr hab. Jerzy Korczak w podsumowaniu swej recenzji uznał, że biorąc pod uwagę szczegółowe kryteria oceny dorobku naukowego dorobek dr Dariusza Wilka nie spełnia wymagań określonych w przepisach regulujących zasady uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Oceniał, że zarówno przedstawiona monografia, jak i pozostały cykl artykułów nie mogą zostać ocenione pozytywnie, a pozostały opublikowany dorobek naukowy Habilitanta również nie może być uznany za znaczący, zarówno w aspekcie ilościowym, jak i jakościowym. Odnośnie publikacji przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe recenzent stwierdził, że może ona stanowić jedynie niezbyt udany skrypt – podręcznik. Nie jest to natomiast praca naukowa, która jest wymagania w postępowaniu habilitacyjnym. Wskazał, że wątki prawnicze są nikłe a czynione przy nich rozważania na poziomie elementarnym. Praca zawiera wiele błędów merytorycznych, szczególnie w zakresie ogólnej teorii kryminalistyki, jest katastrofalna od strony metodologicznej co dowodzi, że Habilitant nie posiada wiedzy na temat metodologii badań w zakresie dyscypliny nauki prawne.

Trzeci z recenzentów dr hab. Maciej Trzciniński, prof. UW, skonkludował, że zarówno dorobek naukowy jak i pozostała działalność Habilitanta odpowiada wymaganiom ustawowym w stopniu wystarczającym, jakie spełniać ma osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Recenzent ten podkreślił, że monografia stanowi udaną próbę przedstawienia praktycznych możliwości wykorzystania fizykochemii w praktyce i wraz z pozostałymi publikacjami składającymi się na główne osiągnięcie naukowe wpisuje się w nurt badań sądowych w obszarze wskazanej w nich tematyki. W swych publikacjach Habilitant wykazał umiejętność skomentowania zagadnień chemii sądowej również z perspektywy prawnika. Recenzent docenił także pozostały dorobek przedstawiony przez Habilitanta.

Członkowie Rady Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego dysponowali pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr Dariusza Wilka (recenzje, protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej, uchwała Komisji habilitacyjnej wyrażająca negatywną opinię w sprawie nadania stopnia naukowego). Podejmując uchwałę odmawiającą nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dariuszowi Wilkowi, Rada Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego przychyliła się do wniosków wynikających przede wszystkim z dwóch negatywnych recenzji oraz do krytycznych głosów zaprezentowanych w trakcie posiedzenia Rady Dyscypliny przedstawionych zarówno przez uczestniczących w posiedzeniu członków Komisji habilitacyjnej jak i jednego z członków Rady Dyscypliny. W szczególności Rada Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego miała na uwadze poważne błędy metodologiczne w monografii „*Nowoczesne metody fizykochemii kryminalistycznej w procesie karnym. Zagadnienia*

wybrane”, podważające wiarygodność przeprowadzonych przez habilitanta badań i wyciągniętych z nich wniosków. Pomimo zatem znaczącej liczby wystąpień na konferencjach naukowych i udziału w projektach badawczych dorobek naukowy Habilitanta nie stanowi istotnego wkładu do nauki prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Rad Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego uznała, że całościowa ocena merytoryczna przedłożonej monografii i pozostałego dorobku naukowego dr Dariusza Wilka wskazuje na niespełnienie wymagań określonych w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, koniecznych do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Na ogólną liczbę uprawnionych do głosowania 25 osób, w głosowaniu wzięło udział 22 osoby. Wynik głosowania: 6 głosów „tak”, 12 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrz. się”.

Pouczenie:

Od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, za pośrednictwem Rady Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego, w terminie miesiąca od daty doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący
Rady Dyscypliny Nauki prawne
Uniwersytetu Jagiellońskiego
Prof. dr hab. Jerzy Stelmach

Uniwersytet Jagielloński
Rada Dyscypliny Nauki prawne
ul. Gołębia 24, 31-007 Kraków
tel. 12 663 10 92